

[Tholstrup.]

landbrugseksportens interesse at undgå de fordryelser, denne beskyttelsestrang medfører for disse erhverv. Derfor skulle der være god baggrund for enstemmig vedtagelse af et ændringsforslag gående ud på, at loven ikke må bruges protektionistisk til at holde de billige varer ude og holde kunstige priser oppe. Hvis de tre partier, som her har givet udtryk for, at loven ikke må bruges protektionistisk, ikke stiller et sådant ændringsforslag, vil vi tillade os at gøre det ved tredje behandling, men det havde været rart, om de tre partier, som har medlemsskab i udvalget, kunne have mandet sig op til at stille et sådant forslag, som jo kan vedtages i folketinget.

Ved første behandling sagde jeg, at der nu ikke længere kunne være tale om at værne kronen imod fald; så må vi altså i dag betragte valutacentralen som et værn mod, at kronen skulle gå i vejret. Alle undskyldninger bruges således til at holde dette planøkonomiapparat i live, og så er sandheden den, at det er meget svært at lave planøkonomi på andres vegne. Lige så sundt det er, at private har plan i deres økonomiske foranstaltninger, lige så usundt er det, at staten prøver at blande sig heri, med det resultat, at keglene vælter, så de private hele tiden tålmodigt må rejse kegle for kegle, efter at statens hund har været der, i stedet for at koncentrere sig om opgaverne, når den for forbrugerne så kostbare hund blot kunne holdes ude fra keglebanen.

En af planøkonomiens fortalere, ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, har på tydelig måde understreget det umulige i statsplanøkonomi i sin ordførertale ved første behandling, sp. 458—59 i folketingstidende, hvor man læser:

„Der er selvfølgelig i disse tal en hel del usikkerhed, ...“

Og længere henne:

„Det er imidlertid lige så givet, at der er mange sorte heste med i spillet. Vi ved ikke, hvordan priserne vil udvikle sig for vore eksportvarer; ...“

Og længere nede:

„... men hvordan det går på den anden side af kontoen, ved vi heller ikke. ... Vi ved, at brændslet er steget,

men vi ved ikke, om der vil være stigende priser på råvarer og andre varer, alt dette er i det hele taget ukendte faktorer.“

Næste sætning begynder også med:

„Vi ved heller ikke, ...“

og længere nede står der:

„Vi står altså overfor en vis usikkerhed, ...“

Kan man forlange noget mere selvudslettende vidnesbyrd om, hvor håbløst det er at prøve på at blande sig i keglespillet?

Så er venstres ordfører, det ærede medlem hr. Anker Lau, noget mere realistisk betonet, idet det ærede medlem siger, at det ikke er på grund af de andres krav, vi skal liberalisere, men hans parti ønsker, at vi skal gøre det af hensyn til os selv. Og senere siger han (sp. 465):

„... vi anser det for temmelig håbløst at føre en slags handelskrig med de store lande.“

Disse bemærkninger har jeg noteret med tilfredshed og glæde.

Jeg forstår på det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s udtalelser, at han også gerne vil være med til sagligt og grundigt at gennemgå varerne på den bundne liste.

Hvis også de konservative vil være med til at støtte det ærede medlem hr. Anker Laus forslag, skulle der være stor mulighed for at få vedtaget en bestemmelse om en sådan gennemgang, og det vil navnlig være værdifuldt, når offentligheden holdes underrettet.

Jeg kan fuldtud tilslutte mig det venstre-konservative mindretals ønske om, at liberaliseringen af importen fortsættes op til 90 pct. i overensstemmelse med samarbejdet i OEEC for derved, i overensstemmelse med lovens formålsparagraf, at skabe den konkurrence, der er nødvendig til modvirkning af inflation — man kunne sige: nødvendig til modvirkning af den voldsomme stigning i pristallet, og hvad deraf følger. Naturligvis vil jeg gå videre, helt op til 100 pct.; ethvert skridt i den rigtige retning vil være en fordel.

Når vi nu taler om OEEC, kan der være grund til at påtale den uheldige rapport, der gav OEEC anledning til at komme med anmærkninger, som efter vor mening er utidig indblanding i Danmarks indre affærer. Da jeg fremdrog dette ved første behand-